

Bērni uz sniega

Ir janvāris. Beidzot ir uzsnidzis sen gaidītais sniegs. Termometra stabīņš rāda, ka ir -6 grādi. Aiz loga redzama balta pilsētas ainava. Pa apledojušo,滑deno ceļu uzmanīgi brauc mašīnas. Pieaugušie steidzas uz darbu, uz veikalu vai kur citur. Izskatās, ka viņiem sniega parādīšanās nav īpaši svarīgs notikums. Bērniem gan tā nešķiet. Viņi pikojas, brauc ar „ābolīšiem” un ceļ sniegavīrus.

Esmu „Avenes” žurnāliste, man steidzami jāizveido raksts par tēmu „Bērni uz sniega”. Es braucu uz Viešūra kalnu. Tas atrodas netālu no Gaiziņkalna. Viešūra kalnā cilvēki, lielākoties bērni, slēpo, brauc ar snovborda dēļiem un dažādi citādi pavada brīvo laiku. Var pamanīt kādu ģimeni, kura īpaši jautri izklaidējas. Es pieeju klāt un vaicāju:

„Labdien! Kā jūs uztverat sniega parādīšanos?”

„Protams, visam ir savi plusi un mīnusi, taču sniegam ziemā ir jābūt.”

„Vai ziemas aktivitātēm atvēlat daudz laika?”

„Kā nu kad sanāk, bet katru sestdienu braucam šurp.”

„Paldies! Lai jums laba diena!” Es atvadījos no jaukās ģimenītes un devos tālāk. Domāju, cik pozitīvi šie cilvēki attiecas pret ziemu un tās izklaidēm.

No kalna lejā ar pūšļiem nobrauc smejošs bērnu bariņš. Cik gan viņi laimīgi! Pacēlājā brauc cilvēku rindas. Šeit visiem patīk ziemas prieksi. Es dodos tālāk.

Braucot atpakaļ, es ievēroju kādu dīķi, uz kura slido bērni. Es domāju paskatīties tuvāk, tāpēc eju klāt pie ledus. Pieeju pie kāda zēna, kurš uz soliņa velk slidas.

„Kā jūs izklaidējaties uz ledus?”

„Nu, mēs spēlējam hokeju un slidojam.”

„Cik jautri! Cik ilgi jūs parasti šeit uzturaties?”

„Vakar es atnācu uz šejieni desmitos no rīta. Prom gāju ap diviem dienā.”

„Ilgi gan! Cik bērnu šeit parasti ir?”

„Visbiežāk mēs esam divpadsmit.”

“Labi, paldies! Uz redzēšanos!”

„Jauku dienu!” puika atbildēja.

Es biju nosalusi, tāpēc devos sasildīties uz tuvējo kafejnīcu. Tur es savā datorā izveidoju gluži jauku rakstiņu par sastaptajiem cilvēkiem, viņu izklaidēm ziemā un bērnu neviltoto prieku par sniegu.

Jā, bērni un sniegs ir divas lietas, kas labi sader. Ziema varbūt nav tas siltākais gadalaiks, taču interesants un jautrs gan. Ko darīt bērniem netrūkst, un sniegu viņi katru gadu gaida ar nepacietību. Kāpēc tā? Varbūt tāpēc , ka sniegs ir bezgalīga izklaižu iespēja, turklāt- kas ir ziema bez sniega?

Laura Dapševiča, Jaunpiebalgas vidusskolas 5.klases skolniece